

Det er tidligere blevet berørt, at de aarlige Udgifter, som Lovudkastets Vedtagelse ville medføre, kunne forudfattes at blive omtrent de samme som dem, der vilde medgaae til den fuldstændige Gjennemførelse af Forsvarscommissionens Forslag. Om man end i den vedføjede Oversigt over de sandsynlige Udgifter til Hæren ikke overalt har kunnet anstille Beregningen fuldstændig paa samme Maade som Commissionen, er man dog i alle Hovedpunkter gaaet ud fra de samme Forudsætninger som Forsvarscommissionen. Man har saaledes til Udgangspunkt for Lønningeberegningerne valgt de Bestemmelser, som ere bragte i Forslag i det „Udkast til en Lønningsslov for Hæren“, der vil blive Rigsdagen forelagt, og som i alt Væsenligt stemme med dem, der ere lagte til Grund for Forsvarscommissionens Beregninger. Der er ligeledes opført de samme calculatoriske Beløb til leiet Arbeidskraft ved Artilleriet, til Hærens Krigsmateriel og til dens Bygningsvæsen, idet man tør antage, at disse gennemsnitlig ville vise sig tilstrækkelige.

Til det Forsvarscommissionens Forslag ledsagende Budget vil det imidlertid for Sammenligningens Skyld være nødvendigt at føie enkelte Beløb, som ville medgaae til den fuldstændige Gjennemførelse af de af Commissionen fremsatte Forslag, men som ikke ere medtagne i dens Beregninger.

Der findes saaledes i Commissionens Beregninger kun opført Udgifterne til det Antal af 11 Forstærkningsbatailloner, som i Betænkningens § 45 foreslaaes strax oprettede, medens Udgifterne til de 10 øvrige, som ifølge samme § forudsættes oprettede senere inden 10 Aars Forløb, ere holdte ude af Betragtning. Selv om det imidlertid, især paa Grund af Manglen paa værnepligtige Befalingsmænd vil vise sig nødvendigt at udsætte den fuldstændige Ordning af Forstærkningen, indtil flere Aar ere forløbne, maa der dog strax træffes

de til dennes Gjennemførelse fornødne, forberedende Foranstaltninger. Det vil tillige være nødvendigt allerede nu at sikke sig det faste Befalingspersonale. Medens det for Dieblillet er muligt blandt de afgaaede Officerer at finde Mænd, der ville kunne gjøre Skyldst som Compagnichefer ved Forstærkningen, vil det allerede om nogle Aar ikke være opnaaeligt at tilvejebringe det fornødne Antal brugbare Kræfter til disse Poster. De nævnte Officerer maae nemlig, naar flere Aar ere forløbne, antages enten at have skaffet sig nye Beskæftigelser eller ved i længere Tid at have været ude af militair Virksomhed at være blevene mindre skikede til at overtage de omhandlede Poster, paa hvis heldige Besættelse hele Forstærkningens Organisation vil komme til at beroe. Ligesom Ministeriet derfor ved Beregningen over Udgifterne til Hæren har medtaget Lønningerne til Forstærkningsbataillonernes faste Befalingspersonale, saaledes ville for Sammenligningens Skyld de hertil efter Commissionens Forslag svarende Beløb være at føie til dennes Overslag.

I de Beregninger over Udgifter, som ledsagede det Udkast til en Hærordning, som i sin Tid blev tilstillet Forsvarscommissionen, var den sandsynlige Afgang af Mandstabet i Recrutfloletiden, det saakaldte Decrement, ligesom tidligere anslaaet til 14 pCt., og den samme Afgang er ogsaa paaregnet af Forsvarscommissionen. Dette Procentantal har imidlertid vist sig at være for stort, og man har derfor faavel i det allerede Rigsdagen forelagte Budgetudkast for 1867—68 som i de Beregninger, der slutte sig til det heromhandlede Lovudkast ikke troet at burde ansætte det høiere end til 7 pCt. Forat kunne anstille en Sammenligning vil det derfor være nødvendigt til de af Forsvarscommissionen paaregnede Udgifter at lægge det Beløb, som vil medgaae, naar Decrementet beregnes paa samme Maade som i nærværende Udkast, nemlig med kun 7 pCt.